

עין משפט גרי מזוה

ע א מיי סייא מהי
איכות הליא טושיע
אליש סר סו טעי :
עא ג מיי סם הלג
טושיע סם טפי :
עב ג ד מיי סם טושיע
סם טפי :
עג ה טושיע סם טפי :

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

יא :

ושמואל אמר אין טובת עין בבשר. כלל השיר בתולין איירי
דלי כהשיר למה יש לה להיות פחותה ממוכת עין:
לרבנן הכיר בה מנה לא הכיר בה ויא כלום. וממני ר"מ היא
ולא רבנן ואם תאמר אמאי לא קאמר לרבנן בין הכיר

ואין לכן טענה כסולין. אין יכול להפקידה אותו מנה ולומר בחזקת
בתולה נשאמין והכי מקמי לא גרע מעד הנתקע ולרבנן דפליגי
נסי דלין צילתו ביאה מיניה אמכות עין כמותה מנה וכן

אסירא ליה: אין מוכס עין כבשר
אדס. ואי כעולה לא הויה מוכס
עין נמי ליחא: כאפי נפשה. כלל
גברי דלא אמר רב יהודה משמיה
דרב ומשמיה דשמואל אלא אינהו
גופייהו איפלוג בה: וקטן שבה על

מסורת הש"ס
(א) ובה מד: (ב) ולקמן
ג.א. (ג) לקמן י. וס.ל.
(ד) לקמן מ. ס. (ה) ולקמן
י.א. (ו) ולקמן י.ב. ע.ל.
(ז) ויקרא כא. (ח) ועד י"ג
לעיל ליה ספי דרבנן לא
הכיר בה מנה דהשתא
מתוקמא ממני גבייהא
נמי כרבנן. מ"י ע"ג.

גליון הש"ס
כ"ג ואבר רבא מאן ריקא
מריב שפיר. שבת קמ
פ"ה י"ה ו' ע"ג.

מוסף רש"י
היא אומרת משארסתי
נאסתי. וליק ל' מאתים
(למנו 110).

תוספות ר"ד

איתמר קטן שבא על
הגדולה רב אפר עשאה
מוכת עין. פי' דכיון
שהויה בחליה איני
שאין כיואר ביאה לא
גרע טעין הנתקע וכחובתה
גבר לרבנן ושמואל אמר
אין טובת עין בבשר
פי' בבשר אדם. ואי
בעולה לא הויה מוכס
עין נמי לא הויה מוכס
והי' היא כאלו מוכס
היא באצבעה דהספסות
בחליה באצבעה לא
הספסיה מאתים דרוקא
דרוסת איש ומוכת עין
לרבנן הספסיה המאית
אכל מיעוין לא הספסיה
המאית בין שאין כוחה
אלא טלא להשטרע דפליגי
בעלה ובכורה עין דפליגי
רבנן שמוס דרוס שלא
לדעת ומיטאי בחי.
אמרי פי' ד' אחין כל
הני מיעוין של בית
הא' תפר שנין אית
כשמואל בירי: אמר
רביה מחלוקת כשהכיר
בה. פי' כשמונה וכתב
לה כתובה היה יודע
שהיא מוכת עין דרמי
מדמי לה לבוגרת פי'
וקי'ל דכלו בתוליה
ואפי' כחובתן מאתים
ורבנן מדמי לה לבעולה
ור"מ אדמידי לה לבוגרת
דמי לה לבעולה בעולה
איתעביד בה משה
(בוגרת) וכירי משה
האן לא איתעביד בה
מעשה ורבנן אדמידי לה
לבעולה לדמי לה לבוגרת
בוגרת לא איתעביד
בה מעשה כלל הא
איתעביד בה מעשה.
אכל לא הכיר בה ד"ה
ולא כלום פי' חסוק
טעות הוא. ורבא אסיק
רבין הכיר בה ובין
לא הכיר בה ל"מ
כתובה מאתים לרבנן
כתובה מנה. וקי'ל רבנן
ולא כ"מ דחידו רביב
הלכה כרביס: סת"ג
בתולה אלמנה נרשעה
והלוואה מן הנושאין
כתובתן מנה ואין לתן
שעת בתולים. הגירות
והשבויה והשפחה שפדיו
ושנתחרו ושנתחרו
יחידות פי' ג' שנים
יום א' כתובתן מנה
ואין לתן שעת בתולים.
פי' בתולה מן הנושאין
וכתן שכונסה לחופה
ומה בעלה בחזקת בעולה
קייא שעת שנתכנסה
תחתיו וכתובה מנה
אם נשאה לאחר חתם
ואין לה שעת בתולים
להספסיה אותה מנה
ולומר בחזקת בעולה
לשמואל והי' מקמי ביאה
שעת: תנו רבנן כנסה
הראשון לשם נשואין
יש לה עדים שלא
נשתרה או שנשתרה אלא
שלא שהיה עמי כרי ביאה
אין השני יכול לטעון טענת בתולים פי' להספסיה מנה הראוי לאלמנה מן הנושאין שהרי כנסה הראשון. ואפי' שהעדים פסדין אינו יכול לטעון.

ואין להן טענת בתולים. הגירות והשבויה
והשפחה שנפדו ושנתגייירו ושנשתחררו
יחידות על בנות שלש שנים ויום אחד
כתובתן מנה ואין להן טענת בתולין: ג"כ אמר
רב יהודה אמר רב קמן הבא על הגדולה
עשאה מוכת עין כי אמריתה קמיה דשמואל
אמר ר"מ מוכת עין בבשר איכא דמתני
לה להא שמעמא באפי נפשה קמן הבא
על הגדולה רב אמר עשאה מוכת עין
ושמואל אמר אין מוכת עין בבשר מתיב
רב אושעיא גדול שבא על הקטנה וקמן
הבא על הגדולה ומוכת עין כתובתן מאתים
דברי ר"מ וחכמים אומרים מוכת עין כתובתה
מנה אמר רבא הכי קאמר גדול הבא על
הקטנה ולא כלום. דפחות מוכאן כנותן אצבע
בעין דמי וקמן הבא על הגדולה עשאה
מוכת עין ומוכת עין גופא פלוגתא דר"מ
ורבנן אמר רמי בר חמא מ"מחלוקת כשהכיר
בה דר"מ מדמי לה לבוגרת ורבנן מדמו לה
לבעולה אבל לא הכיר בה דברי הכל ולא
כלום ור"מ מאאי מדמי לה לבוגרת נדמייה
לבעולה בעולה איתעביד בה מעשה בדי
אדם הא לא איתעביד בה מעשה בדי אדם ורבנן אדמידי לה לבעולה
נדמייה לבוגרת בוגרת לא איתעביד בה מעשה כלל הא איתעביד בה
מעשה אבל לא הכיר בה לדברי הכל ולא כלום מתיב רב נחמן ה' היא
אומרת מוכת עין אני והוא אומר לא כי אלא דרוסת איש את ר"ג ור'
אליעזר אומרים אמנת אלא אמר רבא בין הכיר בה ובין לא הכיר בה לר"מ
מאתים לרבנן הכיר בה מנה לא הכיר בה ולא כלום והדר ביה רבא דתניא
כיצד ה' הוצאת שם רע בא לבית דין ואמר פלוני לא מצאתי לכתך בתולים
אם יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה אם יש עדים שזינתה תחתיו
בת סקילה היא הכי קאמר אם יש עדים שזינתה תחתיו בסקילה זינתה
מעיקרא יש לה כתובה מנה. ואמר רב חייה בר אבין אמר רב ששת זאת
אומרת כנסה בחזקת בתולה ונמצאת בעולה יש לה כתובה מנה ומתיב רב
נחמן ה' הנושא את האשה ולא מוצא לה בתולים היא אומרת משארסתי
נאסתי ונסתחפה שיהו והוא אומר לא כי אלא עד שלא אירסתיך והיה
מוקי מקח טעות ולית לה כלל ואמר להו רב חייה בר אבין אפשר רב עמרם
וכל גדולי הדור יתבי כי אמר רב ששת להא שמעמא וקשיא להו ושני מאי
מקח טעות נמי ממאתים אבל מנה אית לה ואת אומרת לית לה כלל. ואמר
רבא מאן דקא מוטיב שפיר קא מוטיב מקח טעות לנמרי משמע ואלא
קשיא דך תריין ואימא הכי אם יש עדים שזינתה תחתיו בסקילה זינתה
מעיקרא ולא כלום ינמצאת מוכת עין יש לה כתובה מנה והא רבא הוא
דאמר לרבנן לא הכיר בה ולא כלום אלא ש"מ הדר ביה רבא מההיא ת"ר
כנסה ראשון לשום נשואין ויש לה עדים שלא נשתרה אי נמי נשתרה ולא
שהתה כרי ביאה אין השני יכול לטעון טענת בתולים שהרי כנסה ראשון
אמר

הגדולה ומוכת עין. ומדפליגיניהו
מנה לתרתי ולא איפלוג רבנן אלא
במוכת עין שמעת מינה אין מוכת
עין כבשר: הכי קאמר גדול הבא
על הקטנה ולא כלום. אינה ביאה
לדברי הכל לכך כמותה מאתים
ולא איפלוג רבנן עלה דפחות מוכאן
כנותן אצבע בעין דמן כמסקת
דה (דף מד): גבי בת פחותה מג'
שנים ויום אחד מה הדמיה היולדת
ע"י אצבע כאה אחרת תחתיה אף
בתולים של פחות מכן חוזרין אחרים
תחתיה: וקטן שבה על הגדולה.
מוכת עין היא זו והדמיה מאתים
דברי רבי מאיר וחכמים אומרים כל
מוכת עין כמותה מנה והא נמי
דקא משתי לה מוכת עין כמותה
מנה: כשהכיר בה. כשנסקה וכח
לה כמותה היה יודע שהיא מוכת
עין: מדמי לה לבוגרת. דקיימא
לן שכלו בתוליה כנס' יבמות (דף
טו.) דקתני בתוליה' פרע לבוגרת
שכלו בתוליה ואפי' הכי כמותה
מאתים: ולא כלום. דמקח טעות
הוא ואפי' מנה אין לה: היא אומרת
מוכת עין אני. משנתנו היא: והא
אומר לא כי אלא דרוסת איש את.
הטעם את האשה נחזקת בתולה
ולא מנה לה בתולים היא אומרת
מוכת עין אני כי ש"מ אית לה
כתובה או מנה או מאתים דלי לית
לה מאי נאמנת דקאמר רבן גמליאל
אלמא מוכת עין שלא הכיר בה יש
לה כתובה ויבמת דרמי בכל חמא
דאמר לא הכיר בה דברי הכל ולא
כלום: אלא אמר רבא לר"מ בין
הכיר בה בין לא הכיר בה מאתים.
וממני דקתני היא אומרת מוכת עין
אני וקא חכמה מאתים רבי מאיר
היא: לרבנן הכיר בה מנה. וממני'
דהכא דקתני וחכמים אומרים מוכת
עין מנה כשהכיר בה: לא הכיר בה
ולא כלום. והא לא מזינו למימר
לרי מאיר הכיר בה מאתים לא הכיר
בה מנה דלי במקח טעות מחוקין
ליה משום דלא הכיר בה לית לה מדי

ואי לאו מקח טעות הוא אין חילוק בין הכיר ללא הכיר: וסדר ביה רבא גרי' וליג' מההיא. והדר ביה רבא ממאי דאמר לרבנן לא
הכיר בה ולא כלום אלא בין הכיר בין לא הכיר יש לה מנה לרבנן וממני דהתם דברי הכל: הולאת שם רע. ליעוש
מאה כסף אם שקר וליסקל אם אמת היה: כל לכו'. וקוק לכו' לכו' ואומר כו': ואמר רב חייה בר אבין: ומוטיב רב נחמן גרי':
רב ששם להא שמעמא. להאי זאת אומרת דלעיל דיש לה כתובה מנה: וקשיא להו. הא דאופינין: ואמר רבא גריסי': ואלא קשיא דך.
ואקשינין לרבא אלא קשיא דך דלעיל דקתני זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה: פריץ. להאיא דלעיל דליכא הולאת ש"ר מירולא דתרתא
לה לא תתרה הכי אלא הכי אם יש עדים כו': נמלאה. לא הכיר בה משמע וקא מתרין רבא יש לה כתובה מנה אלמא הדר ביה מההיא דלעיל דהא
איבו אמר לרבנן ולא כלום וכרזי מאיר נמי לא מוקמה דהא רבי מאיר מאתים קאמר: ויש לה עדים שלא נפסה. רבנא אשמעינן
דאפי' הכי אין השני יכול לטעון טענת בתולים להספסיה כמותה ולימא מקח טעות הוא: שהרי כנסה ראשון. ועליו לדעת שבעולה:
זאת

ואי לאו מקח טעות הוא אין חילוק בין הכיר ללא הכיר: וסדר ביה רבא גרי' וליג' מההיא. והדר ביה רבא ממאי דאמר לרבנן לא
הכיר בה ולא כלום אלא בין הכיר בין לא הכיר יש לה מנה לרבנן וממני דהתם דברי הכל: הולאת שם רע. ליעוש
מאה כסף אם שקר וליסקל אם אמת היה: כל לכו'. וקוק לכו' לכו' ואומר כו': ואמר רב חייה בר אבין: ומוטיב רב נחמן גרי':
רב ששם להא שמעמא. להאי זאת אומרת דלעיל דיש לה כתובה מנה: וקשיא להו. הא דאופינין: ואמר רבא גריסי': ואלא קשיא דך.
ואקשינין לרבא אלא קשיא דך דלעיל דקתני זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה: פריץ. להאיא דלעיל דליכא הולאת ש"ר מירולא דתרתא
לה לא תתרה הכי אלא הכי אם יש עדים כו': נמלאה. לא הכיר בה משמע וקא מתרין רבא יש לה כתובה מנה אלמא הדר ביה מההיא דלעיל דהא
איבו אמר לרבנן ולא כלום וכרזי מאיר נמי לא מוקמה דהא רבי מאיר מאתים קאמר: ויש לה עדים שלא נפסה. רבנא אשמעינן
דאפי' הכי אין השני יכול לטעון טענת בתולים להספסיה כמותה ולימא מקח טעות הוא: שהרי כנסה ראשון. ועליו לדעת שבעולה:
זאת